

Forslag

til

Lov om ændringer i beværterloven.

Fremsat den 16. marts 1962 af *handelsministeren*.

§ 1.

I beværterloven, lov nr. 207 af 7. juni 1958, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nyt *stk. 9*:

„*Stk. 9.* Indehavere af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring må ikke uden tilladelse fra handelsministeren modtage lån, indskud eller usædvanlig kredit fra nogen, som fremstiller eller forhandler stærke eller svage drikke. Uden tilladelse fra handelsministeren må sådanne adkomsthavere heller ikke træffe aftale med nogen, som fremstiller eller forhandler stærke eller svage drikke, om, at der af denne stilles sikkerhed for forpligtelser, som de påtager sig eller har påtaget sig.“

2. I § 2, *stk. 1*, litra 5 in fine ændres punktum til komma.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som litra 6: „at han afgiver erklæring om, at han ikke har modtaget lån, indskud, usædvanlig kredit eller tilsagn herom eller i øvrigt truffet aftale om sikkerhedsstillelse som i § 1, *stk. 9*, omhandlet.“

4. § 3, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Efter den 1. april 1962 kan adkomst på beværter- eller gæstgivernæring uden tilladelse fra handelsministeren kun meddeles selskaber af den i *stk. 1* nævnte art, når disses vedtægter indeholder bestemmelser om, at aktier (andelsbeviser) ikke kan udstedes eller overdrages til

Handelsmin. j. nr. 276-3-61.

nogen, der fremstiller eller forhandler stærke eller svage drikke, at alle aktier (andelsbeviser) skal lyde på og noteres på navn, og at der til overdragelse kræves samtykke fra bestyrelsen. Af selskabets ansvarlige ledelse skal der, forinden adkomsten udfærdiges, på selskabets vegne afgives den i § 2, *stk. 1*, litra 6, omhandlede erklæring.“

5. § 3, *stk. 2-4* ændres til *stk. 3-5*.

6. Som nyt 2. og 3. punktum i § 4, *stk. 6*, indsættes:

„Ved fornyelse af bevillinger, som før den 1. april 1962 er udfærdiget for selskaber m. v., skal vedkommende bestyrelse over for den pågældende bevillingsmyndighed afgive erklæring om, hvorvidt nogen del af selskabets aktiekapital m. v. med bestyrelsens vidende tilhører nogen, der fremstiller eller forhandler stærke eller svage drikke. Er dette tilfældet, skal sagen forelægges for handelsministeren, der afgør, om bevillingen vil kunne fornyes.“

7. I § 4 indsættes som nyt *stk. 7*:

„*Stk. 7.* Efter den 1. april 1962 skal ved fornyelse af bevillinger, som er udfærdiget før denne dato, bevillingshaveren over for den pågældende bevillingsmyndighed afgive erklæring om, hvorvidt han før den 1. april 1962 fra nogen, som fremstiller eller forhandler stærke eller svage drikke, har modtaget lån, indskud eller usædvanlig kredit, som endnu ikke er afviklet, eller har truffet aftale om sikkerhedsstillelse som i § 1,

stk. 9 omhandlet for en ham endnu påhvilende forpligtelse. I bekræftende fald må bevillingshaveren afgive erklæring om, at ingen af de omhandlede forpligtelser er blevet forøget efter den nævnte dato. Ved fornyelse af bevillinger, som er udfærdiget efter den 1. april 1962, skal bevillingshaveren afgive erklæring om, at bestemmelsen i § 1, stk. 9, til stadighed har været overholdt. Konstateres det ved fornyelse af en bevilling, at bestemmelsen i § 1, stk. 9, ikke er overholdt, skal sagen forelægges for handelsministeren, der afgør, om bevillingen vil kunne fornyes.“

8. § 4, stk. 7-9 ændres til stk. 8-10.

9. I § 34, stk. 3, affattes 2. punktum således:

„Det samme gælder den, der gør sig skyldig i overtrædelse af bestemmelserne i §§ 1, stk. 9, 29, 30, 31, stk. 1, og 33, stk. 3-5.“

10. I § 34 indsættes som nyt stk. 5:

„Stk. 5. Er overtrædelse af loven eller de i medfør af denne udfærdigede forskrifter eller påbud begået af et aktieselskab, andels-selskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.“

11. § 34, stk. 5-7 ændres til stk. 6-8.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1962.

Bemærkninger til lovforslaget.

Igennem en længere årrække har der hersket en frivillig bekræftet sædvane, hvorefter bryggerier afholder sig fra at bidrage til finansiering af anlæg og drift af beværtninger og gæstgiverier. Den omhandlede ordning, der falder i tråd med de almindelige synspunkter, der her i landet anlægges på erhvervsudøvelsen inden for dette særlige felt, og som i øvrigt har vundet tilslutning fra alle sider inden for branchen, modsvares af det i beværterloven nedfældede princip, hvorefter det fulde retlige og økonomiske ansvar for disse virksomheders drift påhviler adkomsthaveren.

Den frivillige ordning havde vist sig at være af en sådan fasthed, at der ved revisionen af beværterloven i 1958 ikke var anledning til at foretage nogen yderligere sikring af de ved ordningen tilsigtede formål.

Imidlertid har man fra erhvervsside fremsat anmodning om, at der nu søges tilvejebragt en lovmæssig sikring af den etablerede faktiske tilstand. Handelsministeriet har drøftet spørgsmålet med de interesserede erhvervsorganisationer og med undtagelse af en enkelt, Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark — der dog ikke har stillet sig absolut afvisende — har ønsket om en lovsikret ordning vundet almindelig tilslutning.

Under hensyn til vanskelighederne ved at afgrænse kredsen af leverandører, som efter deres art ville være omfattet af den hidtil bestående ordning, har man fundet det rigtigt at søge forbudet

udvidet til at omfatte alle, såvel danske som udenlandske, leverandører af stærke og svage drikke. Ved denne udvidelse rammes også sådan finansiering, som hidtil i et vist omfang har været foretaget af firmaer inden for vinbranchen. Også denne branches organisationer har imidlertid erklæret sig indforstået med forslaget.

Forbudet i § 1, litra 1, går ud på, at forhindre, at beværtere og gæstgivere, direkte eller indirekte, gør sig afhængige af den omhandlede leverandørkreds gennem modtagelse af lån, indskud eller usædvanlig kredit eller ved påtagelse af forpligtelser mod sikkerhedsstillelse af de pågældende. Forbudet er dog gjort dispensabelt, idet der vel kan forekomme tilfælde, hvor der ikke ud fra de hensyn, som loven er tænkt at skulle tilgodese, kan rejses indvendinger mod en sådan økonomisk bistandsydelse.

Forbudet er tænkt at skulle omfatte enhver finansiering af den omhandlede art uden hensyn til, om beværtnings- eller gæstgiverivirksomheden udøves af fysiske eller juridiske personer, jfr. beværterlovens § 3, sidste stk.

Forslagets § 1, litra 4, går følgelig ud på at forhindre, at personer eller selskaber inden for den omhandlede leverandørkreds erhverver eller besidder aktier i danske aktieselskaber eller andele i andre selskaber med begrænset ansvar, der efter lovens ikrafttræden søger adkomst på beværter- eller gæstgivernæring. Til sikring heraf er det foreslået, at selskaber, der ønsker sådan adkomst, skal have gennemført vedtægtsmæssige bestemmel-

ser om, at deres aktier (andelsbeviser) skal lyde på og noteres på navn.

Det i litra 4 indeholdte påbud kan selvsagt ikke gennemføres straks over for de selskaber, som ved lovens ikrafttræden ikke opfylder bestemmelserne. Det er derfor i § 1, litra 6, foreslået, at disses forhold først tages op til bedømmelse, når de løbende bevillinger skal fornyes. Selv om den handelsministeren efter litra 6 tillagte bemyndigelse efter ordlyden er diskretionær, må det dog forudsættes, at fornyelse kun skal nægtes i undtagelsestilfælde, men det vil kunne stilles som vilkår, at leverandørkredsens

kapitalandel ikke forøges, og at den bestående kapitalandel søges afviklet, efterhånden som muligheder herfor måtte frembyde sig.

Med hensyn til bestemmelsen i § 1, litra 7, henvises til bemærkningerne til § 1, litra 6. De anførte betragtninger gælder også de her omhandlede forhold; det vil for fornyelse af bevillinger f. eks. kunne stilles som vilkår, at der træffes aftale om en gradvis afvikling af optagne lån.

Handelsministeriet vil ved lejlighed lade beværterloven genoptrykke med de foreslåede ændringer.